

מסכת מנחות

פרק ב משנה ב

שחט שני כבשים לאכל אחת מן החלות למחר, הקטיר שני
בזיבין לאכל אחד מן הסדרים למחר, רבי יוסי אומר, אותה
החלה ואותו הסדר שחשב עליו, פגול וחיבין עליו כרת,
והשני פסול ואין בו כרת. וחכמים אומרים, זה וזה פגול
וחיבין עליו כרת. נטמאת אחת מן החלות או אחד מן
הסדרים, רבי יהודה אומר, שניהם יצאו לבית השרפה, שאין
קרבן צבור חלוק. וחכמים אומרים, הטמא בטמאתו, והטהור
יאכל: